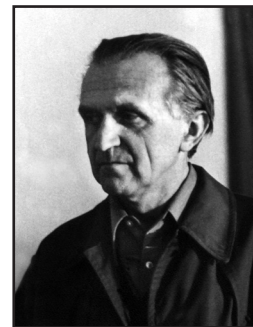

Kronika

Zemřel Wabi Vladimír Stárka

Wabi Vladimír Starka died

Bohumil Kučera a Česká speleologická společnost, základní organizace 1 - 07 Krasová sekce

Abstract

Wabi Vladimír Starka, who worked in the Czech Karst and other Karst regions in our Republic as well as abroad, died on July 28, 2005 at the age of 83. He led a group of young potholers for many years. He took care of hundreds of boys and educated them to love nature and many times he influenced also their future lives. Wabi liked travelling and he contributed to magazines, especially those about karst. He is a co-author of the speleological anthem. Speleologists lost a faithful friend who belonged to the karst for a lot of years.

Obr. 1. Vladimír Stárka jako vedoucí chlapeckého oddílu u vchodu do spodního patra Koněpruských jeskyní (foto archiv Muzea Českého krasu).

Fig. 1 Vl. Starka as the leader of a boy group at the entrance into the lower floor of the Koněprusy Caves.

Wabi Vladimír Stárka zemřel ve čtvrtek 28. července 2005 ve věku 83 let. Jeskyňáři v něm ztrácejí kamaráda, který přes půl století křížem krážem putoval Českým krasem i dalšími krasovými oblastmi Česka i Slovenska, většinou se skupinkou mladých hochů dychtivých poznání krasu, které vábilo jeskynní tajemné zvání, očekávaná dobrodružství a objevy.

Wabi se dostal ke krasu a jeskyním, když hledal pro svůj na černo vedený skautský oddíl vhodnou náplň. Záhy po objevu Koněpruských jeskyní se s oddílem dostal na Zlatého koně a krasové podzemí si ho zcela získalo. Tím také mohl svůj oddíl legalizovat jako kroužek mladých jeskyňářů Krasové sekce. Ve svém oddíle, který se v průběhu let a desetiletí stále měnil, odchoval k lásce k přírodě stovky hochů. U mnohých to zásadně ovlivnilo i jejich další život, studia a povolání. Patřil mezi průkopníky poznání Slovenského krasu, kam jezdil na jaře hledat známé i neznámé propasti. Touha po poznání ho vedla k častým cestám do ciziny - za socialismu do krasu a za archeologickými lokalitami Bulharska, Maďarska, Rumunska, Jugoslávie, NDR i Polska. Po roce 1990 se mu otevřely možnosti cest na západ, zejména Francie (kam v roce 1968 emigroval se svou rodinou jeho starší bratr Jiří a stal se profesorem mikrobiologie na univerzitě v Marseille).

Wabi byl vášnivý psavec. Psal humorné povídky pro vánoční posezení jeskyňářů i obsáhlejší veselé jeskyňářské příběhy (Tajemství Císařské rokle, Cyklistický závod Praha - Amerika - Zlatý kůň, Zpráva o vzniku a zániku jeskyní u Bosákova, Dobrodružství profesora Hessioda), psal do novin, časopisů, zejména časopisu Lidé a země, do Československého krasu. Přednášel. Jeho tématem byly vždy kras, jeskyně, přírodní zázraky a zajímavosti, turisticky pozoruhodná místa. Spolu s Jiřím Kuklou je autorem textu jeskyňářské hymny.

Ve Wabim ztrácejí jeskyňáři dobrého a charakterního člověka, dlouholetého kamaráda, který ke krasu neodmyslitelně patřil.

Čest jeho památce !

Obr. 2-3. Wabi Vladimír Stárka si sám ilustroval veselé jeskyňářské příběhy.

Fig. 2-3 Wabi Vladimír Starka illustrated his cheerful speleological tales by himself.